

[Grünbaum.]

sige om den ting. Man afskaffer altså noget, man selv har indført.

Om aftalen med kommunerne vil jeg sige, at alt taget i betragtning, altså ministerens holdning i denne sag taget i betragtning, så er det en ganske fornuftig aftale, der er truffet med kommunerne, og jeg tror, at kommunerne vil gøre, hvad de kan, for at rette op på den skævhed, som ministerens handlemåde må medføre. I hvert fald en del kommuner vil prøve på at rette det op, så godt de nu kan. Men kommunerne havde ønsket en anden ordning. Og hvorfor ikke lave en ordning, der er bedre end den, man har, hvorfor tage en ringere ordning? Det har ministeren egentlig ikke forklaret os.

Jeg tror simpelt hen, det ligger i, at ministeren ikke vil; han vil ikke have den ordning, hvorved B-skatteyderne, de selvstændige, kommer på linje med lønmodtagerne. Måske fordi man kan sige, at nu betaler de jo restskat. Ja, de betaler restskat, fordi man heller ikke, da kildeskatten blev indført, ville lave den rigtige ordning. Dengang foreslog jeg — så kunne man have undgået forskudsskemaerne — en ordning af generel karakter. Vi kunne have taget 1968-selvangivelserne, det foreslog jeg her i folketinget i 1969, da vi skulle lave det, og så lægge en vis procent på. Så havde vi sluppet for en masse administrationsarbejde. Men det ville man altså ikke.

Jeg må altså fastholde, at det forslag, vi diskuterer i dag, er et forslag stillet af finansministerens eget udvalg og ønsket af kommunerne, men det ønsker finansministeren ikke at gennemføre. Der skal da ikke være nogen tvivl om, at efter min mening, det sagde jeg allerede i 1969, bør man gøre noget i den retning. Jeg er bare aldrig gået ind for, at det skulle være én procent. Jeg har sagt: der kan være et erhverv som landbruget, det nævnte jeg i 1969, som har en lavere indtægtsstigning; det skal der tages hensyn til. Der kan også være andre grupper, men jeg forestiller mig ikke en 6-7-8 forskellige procenter. Jeg forestiller mig én eller to, måske tre. Det er noget, skattemyndighederne ville kunne arbejde med. Det er altså det, ministeren ikke vil, og det har han efter min mening bevidst modsat sig.

Vi har altså ikke stillet ændringsforslag,

fordi det simpelt hen ville være et parade-forslag at komme med det nu, men vi mener, at en generel ordning havde været bedre. Om den skulle have været 15 pct. for alle, eller måske 10 pct. for landbruget og 15 pct. for andre, det er da muligt, men det har vi jo ikke haft lejlighed til at diskutere.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Det spørgsmål, jeg stillede til hr. Grünbaum, var forholdsvis klart. Jeg må overlade til tinget at bedømme, om man også synes, at svaret var klart. Jeg vil hellere lade den sag stå på en enkelt udtalelse, som hr. Grünbaum fremsatte, nemlig at den aftale, jeg havde truffet med kommunerne, var ganske fornuftig. Jeg tror, vi skal lade sagen stå dér. Da kommunerne ikke er til stede i salen, vil jeg gerne på kommunernes vegne sige tak for den udtalelse.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Jeg kan ikke lade finansministerens udlægning af mine udtalelser stå. Ordningen er fornuftig — som det mindste onde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 139 stemmer mod 1; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 160) findes i tidenden sp. 6877, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 2989).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.